

דמשיחא חוצפא יסגיי", ולמרות כל זאת יש לצפות ביותר לגלוי אורו של משיח, לפי שדוקא מתוך זה שהטענות על ישראל הן כל כך גדולות, — יותר יש מקום שהגאולה תבוא דוקא מצד הרצון הטהור של הקב"ה שאינו תלוי בשום סיבה וטעם של הכרת.

ואף שהגאולה העתידה תהיה בלי שום סבה וטעם כי אם מצד הרצון הפשוט, בכל זאת תבוא גם על ידי אתערותא דלתתא. ולא הרי הגאולה העתידה כהרי גאולת מצרים, שגאולת מצרים היתה רק מצד אתערותא דלעילא, בבחינת ראשית היצירה, כד סליק ברעותיה למיברי עלמא" (זוהר), ואלו הגאולה האחרונה צריכה לבוא גם על ידי אתערותא דלתתא. ואין זה סתירה למה שהגאולה צריכה להיות על ידי גלוי הרצון הפשוט, כי האתערותא דלתתא אינה נקראת סבה לגלוי הרצון של מעלה, שמכיון שגם הרצון של ישראל צריך להתעלות לרצון בלתי תלוי ומשועבד ולהיות גלוי רצון טהור בבחינת "משכני אחריו נרוצה", הרי זה עצמו הוא האתערותא דלתתא, ולעומת זה מתגלה גם הרצון העליון בלא שום נמוק וסברא, ובזה תהיה הגאולה העתידה גאולת אמת נצחית לעד, לתקן עולם במלכות שדי.